

СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И КОМИСИЯТА

относно условията за прилагане на Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., относно установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията

1. Съгласно член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО¹, Европейският парламент трябва редовно да бъде информиран от Комисията за работата на комитетите, действащи по процедурите комитология. За тази цел той получава едновременно с останалите членове на комитетите и при същите условия, проектите за дневен ред на заседанията, проектите на изпълнителните мерки, предоставени на вниманието на тези комитети по силата на постановени актове, съгласно процедурите, посочени в член 251 от Договора за ЕО, както и резултатите от гласуванията, протоколите от съвещанията и списъците на органите, към които се числят лицата, определени от държавите-членки да ги представляват.

2. Освен това, Комисията се съгласява да изпраща за информация на Европейския парламент, по искане на съответната негова парламентарна комисия, специалните проекти за изпълнителни мерки, чиито актове не са приети със съвместно решение, но имат особено значение за Европейския парламент. Съгласно решение на Първонистанционния съд на Европейските общности от 19 юли 1999 (дело T-188/97, Rothmans срещу Комисията)², Европейският парламент може да поиска достъп до протоколите на тези комитети.

3. Европейският парламент и Комисията считат, доколкото това ги касае, споразуменията Plumb/Delors от 1988, Samland/Williamson от 1996 и *modus vivendi* от 1994³ за недействителни, т.е. без последствия.

4. Когато се осигурят необходимите за целта технически условия, по електронен път се предават документите, посочени в член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО. С документите с поверителен характер се борави съгласно вътрешните административни процедури, установени от всяка институция, с цел да се осигурят необходимите гаранции за опазване на техния поверителен характер.

5. В приложение на член 8 от Решение 1999/468/ЕО, Европейският парламент може да декларира с мотивирана резолюция, че определен проект за изпълнителни мерки по акт, приет съгласно процедурите, посочени в член 251 на Договора, излиза извън изпълнителните правомощия, предвидени в този основополагащ акт.

6. Европейският парламент приема тази мотивирана резолюция на пленарно заседание; за целта той разполага със срок от един месец от приемането на

¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23

² Сборник 1999 г., стр. II-2463

³ ОВ С 102, 4.4.1996 г., стр. 1

окончателния проект за изпълнителни мерки в съответните езикови версии на Комисията.

7. При спешни случаи, както и когато става дума за текущи управленчески мерки и/или такива, чийто срок на валидност е ограничен, се прибегва до вътрешно определяне на срока. Този срок може да е много кратък в изключително спешните случаи и по-конкретно тези, свързани с общественото здраве. Съответният комисар, в чиито правомощия е въпроса, определя конкретния срок и посочва причините за това. В тези случаи Европейският парламент може да използва процедура, чрез която за прилагането на член 8 от Решение 1999/468/ЕО може да се упълномощи съответната парламентарна комисия, в рамките на въпросните срокове.

8. Въз основа на мотивираната резолюция на Парламента, съответният комисар може да го информира или при необходимост, да информира парламентарната комисия за хода, който Комисията смята да даде на съответния въпрос.

9. Европейският парламент поддържа предмета и условията, предвидени с Декларация № 2 на Съвета и на Комисията⁴. Тази декларация цели да опрости изпълнителната система на Общността чрез прибавянето на процедури на комитетите, които в момента са действащи към тези, които са резултат от Решение 1999/468/ЕО.

⁴ ОВ С 203, 17.7.1999 г., стр. 1